

то не е нищо друго, но само една гола гатанка, кола-то е измыслена, да са простый-атз народз съ не-
нж залавка. Тѣ говоратз, чи добродѣтель-та не е ни-
що друго, но само една проста пристойность, кола-
то трѣвува да на блюдаваме предз свѣтъ-атз, но
безз конж-то може да са бѣде тамо, гдѣ-то свѣтъ
невиди. Съ еднѣ рѣчь, такива человекъци не са ни-
що друго, освенз изображени, художествено воспита-
ни половина скотови, кои-то ни защо друго незна-
ятз, освенз за таж земнж подз себе. Небо-то за тѣхъ
нищо незнаменува.

Но кои смѣе да рече, чи само сурово сърдце, глу-
павз разумз и слѣпо суевѣріе наводи человекъка, да
обезсвѣщава онова, кое-то е само по себе свато?
Колко пѣти за осужденіе достойна лекомысленость
наводи человекъка, та изфрѣли отз умз-атз си оно-
ва страхопочитаніе, кое-то приличи на Божество-то!
Колко има и такива, кои-то приписуватз на себе си
нѣкое юначество и цѣна-та си вдигатз, що смѣлатз;
Божіе-то свато има и въ найгнусны-те клетвы без-
страшнода злоупотреблаватз! А колко има пакъ и та-
кива, кои-то ишатз да са отликуютз отз други-те
съ това, чи шѣтз тѣ, было въ църква или у до-
ма, кога съ сички-те на молитва, найголѣми непри-
стойни безобразности на себе да показуватз! По
много-то отз тѣхъ само съ уста са Богу молатз, а
въ сърдце-то си нити чувствуватз онова, нити пакъ
мыслатз за онова, що съ уста-та си барборатз.

Сичко това що е до тука казано, знаменито
умалава и ослаблява онова дълбоко страхопочитаніе,
кое-то пристои на лица-та на Сватаа Троица, и
твърдѣ много приноси камъ злоупотребленіе-то на